

Overdenking over 2 Samuël 5 en 7

Adventsnieuws voor David: 'God zal voor jón een huis bouwen!'

1^e lied: **Hoe zalig is het volk** - Psalm 89: 7 (OB) , 9 en 11 (LvdK)

- 7 **Hoe zalig is het volk, dat naar uw klanken hoort! / Zij wand'len, HEER, in 't licht van 't godd'lijk aanschijn voort. / Zij zullen in uw naam zich al de dag verblijden. / Uw goedheid straalt hun toe; uw macht schraagt hen in 't lijden. / Uw onbezweken trouw zal nooit hun val gedogen, / maar uw gerechtigheid hen naar uw woord verhogen.**
- 9 **Oudtijds hebt Gij, o Heer, uw hoge plan ontvouwd, / aan mensen naar uw hart uw woorden toevertrouwd: / "Met hulp heb Ik omkleed, met heil heb Ik omgeven de koninklijke held, uit al het volk verheven, / David mijn trouwe knecht, die Ik heb uitverkoren, / die Ik met olie zalf, hem zal het rijk behoren."**
- 11 **Hij prijst mijn hoge gunst met namen menigvoud: / Mijn Vader en mijn God, o rots van mijn behoud. / Ik antwoord hem: Mijn zoon, de vorsten zullen beven, mijn eerstgeboren zoon, voor u, zo hoog verheven. / Voor altijd rust op hem mijn trouw, mijn welbehagen, / Ik houd het vast verbond, Ik zal zijn zetel schragen.**

Bijbel: **2 Samuël 5: 3-4 en 7: 1-29** (gedeelten)

5 ³ De oudsten van Israël kwamen bij de koning in Hebron. Daar sloot koning David ten overstaan van de HEER een verdrag met hen, en zij zalfden hem tot koning van Israël.

⁴ David was dertig jaar toen hij koning werd en hij regeerde veertig jaar. (...)

7 ¹ Toen de koning zijn intrek had genomen in het paleis en de HEER hem rust gegeven had door hem van al zijn vijanden te verlossen, ² zei David tegen de profeet Natan: 'Kijk nu toch! **Ik woon in een paleis** van cederhout, **terwijl de ark van God in een tent staat.**'

³ 'Doe wat uw hart u ingeeft,' antwoordde Natan, 'de HEER staat u immers terzijde.'

⁴ Maar diezelfde nacht richtte de HEER zich tot Natan: ⁵ 'Zeg tegen mijn dienaar David: "Dit zegt de HEER: **Wil jij voor Mij een huis bouwen om in te wonen?**" ⁶ Ik heb toch nooit in een huis gewoond, vanaf de dag dat Ik de Israëlieten uit Egypte heb geleid tot nu toe! Al die tijd trok Ik rond in tent en tabernakel. (...) ⁸ Welnu, zeg tegen mijn dienaar David: "Dit zegt de HEER van de hemelse machten: Ik heb je achter de kudde vandaan gehaald om mijn volk Israël te leiden. ⁹ Ik was met je bij alles wat je ondernam, Ik heb je vijanden voor je uitgeschakeld. Nu zal Ik je naam vestigen als een van de groten der aarde. (...)

¹¹ **De HEER zegt je dat Hij voor jón een huis zal bouwen.**

¹² Wanneer je leven voorbij is, zal Ik je laten opvolgen door **je eigen zoon** en hem een bestendig koningschap schenken. ¹³ Hij **zal een huis bouwen voor mijn naam**, en Ik zal ervoor zorgen dat zijn koninklijke troon nooit wankelt. (...) ¹⁶ Jou stel Ik in het vooruitzicht dat **je koningshuis eeuwig zal voortbestaan** en je troon nooit zal wankelen.”

¹⁷ Natan bracht alles wat hij had gezien en gehoord aan David over.

¹⁸ Koning David ging het heiligdom binnen, nam plaats voor de HEER en bad:

‘Wie ben ik, HEER, mijn God, wat is mijn familie, dat U mij zo ver hebt gebracht? (...)

Daarom bent U groot, HEER, mijn God.
Het is zoals ons altijd is voorgehouden:
zoals U is er geen, er bestaat
geen andere god dan U.
2 Samuel 7:22

²³ En wie kan zich meten met Israël, uw volk? Het is het enige volk op aarde waarvoor een God zich heeft ingezet om het vrij te kopen en tot zijn volk te maken, om zo voor zichzelf een naam te vestigen door middel van grootse en indrukwekkende daden. (...)

²⁵ Welnu, HEER God, houd u dan ook aan de belofte die U aan mij en mijn koningshuis hebt gedaan en doe uw woord voor altijd gestand. ²⁶ Dan zal uw naam voor altijd in ere worden gehouden en zal men zeggen: “De HEER van de hemelse machten is God over Israël,” en dan zal het koningshuis van uw dienaar David altijd standhouden. (...)”

Overdenking: Adventsnieuws voor David: ‘God zal voor jôu een huis bouwen!’

Wij mensen zijn **doeners**. We willen graag iets doen en daar tevreden over zijn. Doeners kwam ik tegen in één van de dorpen waar ik predikant was. Mensen die trots vertelden, dat ze hun eigen huis gebouwd hadden. Of meegeholpen hadden met de bouw van de kerk en de pastorie. Doeners heb je op allerlei manieren en overal.

David is ook een **doener**. [In eerdere overdenkingen hebben we daarvan iets gezien.]

God liet David in het geheim door Samuël zalven als koning in plaats van Saul.

Sinds dat moment deed David veel! Hij bleek een man waar muziek in zat. In geloof versloeg hij de reus Goliath. Hij werd een succesvol legeraanvoerder, en ook een man naar Gods hart. (1 Sam. 16-18)

We zagen ook hoe Saul probeerde David te doden. David moest vluchten voor Saul.

Zelfs toen hij een paar keer de kans kreeg Saul te doden, deed David ‘t niet:

“Gods gezalfde koning zal ik niet doden. De HEER zelf zal Saul treffen, hetzij door een natuurlijke dood, hetzij door in de strijd te sneuvelen.” (1 Sam. 24:1-5; 26:7-11).

Dat gebeurt pas jaren later, als Saul sneuvelt in de strijd met de Filistijnen (1 Sam. 30).

David wordt koning over Juda en later over heel Israël (2 Sam. 2 en 5). Jeruzalem neemt hij in en daar laat David een paleis bouwen. David, de doener: herder, zanger en strijder.

Nu er rust is gekomen en de vijanden verslagen zijn, wil David voor God een huis bouwen.

Nu hij in een paleis woont, kan ‘t toch niet bestaan dat die grote God ‘t moet doen met een tent? Ik denk dat wij zouden instemmen met Davids plan, net als de profeet Natan.

Als je jezelf gelovig noemt - en dat is David ook - wil je toch graag iets dóen voor God.

Dat hebt u misschien ook gedaan als lid van de mannen- of vrouwenvereniging, als ambtsdrager, enz. Meedoen aan de bouw van Gods kerk en koninkrijk is goed, mooi.

Toch laat God via Natan een streep door Davids plan zetten. Waarom, vragen we ons af. Eigenlijk noemt God maar één reden: **Ik heb zo'n huis helemaal niet nodig!** Ik heb eeuwen een tent bij mijn volk gehad: in de woestijn en het beloofde land.

Het doet me denken aan onze **Heer Jezus**; die ook niet uit was op een mooi huis. Hij werd niet geboren in een paleis of in de tempel, maar in een stal in Betlehem. Hij liep niet trots als Zoon door de tempel, omdat Hij het levende huis van God was.

David mag geen huis voor God bouwen, Salomo wel. Later zegt David dat hij dat niet mocht, omdat hij oorlogen had gevoerd en bloed vergoten had (1 Kron. 28:3). Maar dat klinkt hier - in 2 Samuël 7 - niet als verwijt. Eerder laat God iets ánders zien. **Niet jij, David, bent de grote doener, maar Ik, God!** “*IK heb je weggehaald achter de schapen, IK heb je bijgestaan en je vijanden uitgeschakeld, IK heb je naam gevestigd.*” **Het leert ook ons om ‘t niet van onze daden te verwachten, maar van God alleen.** Moeilijk: wij willen *iets doen*, wat *geven*. God zegt: voor je redding kun je *niets doen*. Die mag je *ontvangen*, want wij kunnen onszelf niet redden. God alleen redt!

De HEER zegt dus **NEE** zegt tegen Davids bouwplannen, maar Hij zegt **JA** tegen iets anders. Hij heeft **Adventsnieuws** voor David: “*Wil jij een huis bouwen voor Mij? Nee, IK zal een huis bouwen voor jÓu!*” Geen paleis (dat heb je al), maar een koningshuis, een dynastie. “**Jouw zoon zal een huis voor Mij bouwen. Ik zal voor hem een vader zijn. Je koningshuis zal eeuwig zijn.**” (vers 7, 11-16)

Met die zoon is Salomo bedoeld. Dat die naam niet klinkt, geeft de tekst een meerwaarde. Het verwijst ten diepste naar **Jezus Christus**, die bij uitstek ‘Vader’ mocht zeggen. **Zoals Salomo de tempel mocht bouwen, zo bouwt Christus nu zijn kerk als huis van God.** En ieder die bouwt op Hem mag deel uitmaken van dat huis, dat niet met steen, hout en goud wordt gebouwd. En door de Heilige Geest mogen wij ook zelf **levende stenen van Gods huis** zijn.

God beloofde David: “Aan jouw huis zal geen einde komen.”

Toch kwam er eeuwen later een eind aan de Davids-dynastie.

Psalm 89 worstelt ermee: ‘U zou de troon van David voor altijd in stand houden, maar toch hebt U die troon omvergeworpen. Hoe lang nog?’

Eeuwen gingen voorbij, zonder een nazaat van David op de troon.

Tot die engel, die tegen Maria zei: “Jouw zoon zal de troon van zijn vader David krijgen”.

(**Lucas 1:32-33**) Toen was er ook priester Zacharias, die aanknoopte bij **Psalm 89**:

‘Geprezen zij de Heer, die een reddende kracht voor ons opgewekt heeft uit het huis van David, zijn dienaar, zoals Hij vroeger beloofd heeft.’ (**Lucas 1:68-69**) En u weet waar het op uitliep (Lvdk 143):

*‘Stille nacht, heilige nacht! Davids Zoon, lang verwacht,
die miljoenen eens zaligen zal, wordt geboren in Betlehems stal.’*

Gods belofte werd heerlijk vervuld. **Hij, God, dóet ‘t weer! Niet wij.**

Wij leven weer eeuwen na David, eeuwen na Kerst, Goede Vrijdag, Pasen en Pinksteren. Wij vragen ons soms af: Hoe lang nog? Waar blijft U, koning Jezus? Toch mogen we vertrouwen hebben. Want wij hebben Christus leren kennen, de Messias die is en die was én die komen zal. Dat doet ons uitzien naar het Christus-feest. Dan denk ik aan Advent en Kerst, waarin we Christus' eerste komst vieren. Maar ook aan wat nog komen zal: zijn tweede komst. **Ons huis wordt eens het Vaderhuis. Hij doet het!**
Amen

2e lied: **O Vader, die uw woning bouwt** - eigen versie naar Gezang 321 (LvdK)
Zie www.klaasvanhoek.nl

- 1 **O Vader** die uw woning bouwt, / hoog in het hemels licht van goud,
wees ons nabij in deze tijd / vol onrust en onzekerheid
en zet uw bouw geduldig voort; / vervul zo zelf uw eigen woord.
- 2 **O Christus**, Davids Zoon, voor wie / zich eens elk mens buigt, elke knie,
U bent de Hoeksteen van 't gebouw, / dat rust, Heer, op uw liefd' en trouw;
het fundament van 't Vaderhuis, / dankzij uw offer aan het kruis.
- 3 **O Geest**, cement van heel Gods kerk, / vergeefs is vaak ons metselwerk.
Verenig onze harten tot / een heilig huis voor onze God
en laat ons hart uw tempel zijn; / maak zo ons leven nieuw en rein.
- 4 **O Vader, Zoon, Heilige Geest**, / wij leven toe naar 't Christus-feest.
Voltooi uw huis, vul ons die dag / met vrede, vreugde en gelach,
zodat wij in uw koninkrijk / uw kind'ren zijn, aan U gelijk.

Gebed in de stijl van Davids gebed uit 2 Samuël 7

Heer, onze God,
Wie zijn wij en wat is ons huis of onze kerk voor U, dat U ons Christus hebt gegeven?
U kent ons door en door, U weet wat voor doeners we vaak zijn geweest.
U weet ook wat voor gedoe we vaak meemaakten of veroorzaakten.
Toch hebt U ons in Christus opgezocht en heeft Hij ons vrede en hoop gebracht.
Daardoor zijn wij uw kinderen geworden, die zicht hebben op uw Vaderhuis.
Geef ons in de tijd van uitzien naar U wat nodig is aan moed, geloof, liefde, zekerheid.
Sterk ons bij eenzaamheid, ziekte, verdriet en laat spoedig uw koninkrijk komen.
U hebt ons een grootse toekomst beloofd. U alleen bent God, uw woorden zullen zeker in vervulling gaan. Er is niemand als U. Wees onze God, die alle eer ontvangt.
Amen